

Martin Elvstrøm-Vieths tale ved Café Paraplyens 30-års jubilæum

Taler

Martin Elvstrøm-Vieth
Sognepræst

Dato

5. september 2025

Sted

Café Paraplyen, Nylandsvej på
Frederiksberg

Omstændigheder

Café Paraplyen er et alkoholfrit og socialt værested for voksne (18+), drevet af KFUM's Sociale Arbejde. Det ligger på Nylandsvej på Frederiksberg.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 10, vers 25-37 (Den barmhjertige samaritaner)
Lukasevangeliet kapitel 19, vers 1-5 (Zakæus)

- 1 Hvis man går en tur gennem Frederiksberg, vil man blive set af mange. Men
hvad vil man blive set som? Jeg kunne tage mig selv som eksempel. Går jeg en
morgentur, bliver jeg hurtigt set af nogle børn på vej i skole. For dem er jeg bare
endnu en voksen, hvis da ikke en gammel mand. Så ses jeg af turisterne ved
5 metroen. For dem er jeg endnu en lokal. Og så ude i trafikken. En betjent
registrerer mig i et kryds. Går han overfor rødt? En buschauffør fanger mig i
sidespejlet, tænker: skal han med? For ikke at glemme sognebarnet på en bänk:
det er ham præsten. Og så nede i centeret. Der er jeg ham kunden. Og sådan
kunne man blive ved. Nede på Rådhuset: hvad vil den borger os?
- 10
- Sådan bliver man bemærket igen og igen som alt muligt uden rigtigt at blive set.
For slet ikke at glemme hvordan vi hver især indgår i statistikker ud fra
uddannelse, indkomst, hvad vi stemmer på, læser. Anonymt selvfølgelig. Men
der kommer et tidspunkt, hvor man gerne vil være mere end et tal eller et
15 segment. Hvor man gerne vil være noget andet end sin stilling, sin alder, sit køn.
Hvor man ikke som den foreslåede mand i lignelsen er mere end til besvær.

Og det er der heldigvis steder, man ikke er.

- 20 Steder hvor der bliver set noget andet og mere i én. I dag fejrer vi i hvert fald, at
et sådan har eksisteret i 30 år. Vi glæder os over, at selv om det regner også på
Frederiksberg, så er der en Paraply. Ja, der er Café Paraplyen.

Meget har huset været brugt til igennem sin historie. Det kommer I sikkert til at

25 høre om i løbet af dagen. Men huset har, er vi mange der synes, fundet sin form som paraply, hvordan det så end måtte regne på livet. Ja, som et af de særlige huse, hvor man ikke bare kan kigge ind, for der bliver også kigget ud. Som en ikon. Der er det heller ikke bare beskueren, der ser på et motiv, nej portrættet ser tilbage.

30

På hospitalets grund er Paraplyen slået ud, og så alligevel ikke helt. Fordi det hviler ført og fremmest på evangeliets grund. Hvor forskellige aktiviteterne er, i sidste ende har de rod i den Gud, der i Jesus Kristus blev menneske. I den kærlighed, Han mødte verden med på trods af, hvordan Han blev mødt af det
35 modsatte.

Og fra begyndelsen havde Han blik for dem, ingen så. Eller jo, men i karikeret form. For, som det lyder i en salme, hvor vi ser en tigger, der er til besvær, dér rækker du guds barnet menneskeværd. Det gjorde Hans selskab broget – for
40 mange anstødeligt. De var sikkert også nogen værre nogen, dem Jesus spiste med. Ja, de kan have været aldeles utålelige. Omkring Ham forblev de velkomne. De var noget værd. Og jeg kan godt forstå, de hang ved Ham. Jeg tror nemlig ikke bare, det handlede om at se endnu et mirakel. Endnu et bespisningsunder. Endnu en helbredelse eller dødpvækkelse. Nej, det var at de i Ham fik en pause
45 fra at være udenfor. Det var, at de hos Ham var mere end den karikatur, andre tegnede af dem. At Han kaldte sider frem i dem, de måske ikke engang selv var klar over, at de rummede. Jeg siger igen, at de var noget værd.

Som tolderen Zakæus, hvis I har hørt om ham? Han var, skriver evangelisten
50 Lukas, oven i købet så lille, at han måtte kravle op i et træ for at se Jesus gå igennem Jeriko. Men lige der – midt i folkehavet. **Der ser Jesus op.** Der ser Jesus Ham. ”Skynd dig at komme ned,” siger Han, inviterer sig selv på kaffe og kage hos ham, ingen ville besøge. Og ham der ellers var låst fast i sit tvivlsomme arbejde – han sættes fri. Ham der bare var en af mange i Jeriko, han løsrives fra
55 blot at være statistik.

På denne næstekærlige grund står det hus, vi i dag råber hurra for 30 gange. Så kan det vel være på matriklen af Frederiksberg Hospital, men det har noget meget større under sig. En Gud der ikke bare rummede den brogede verden,
60 men befalede os at gå ud at gøre det samme. At elske vor næste på lige netop den måde, øjeblikket fordrer. At se dem for hvem de er. Som samaritaneren at se mere end vore egne behov. Forbi alt det øjet måtte støde sig på, ja, se så langt og

65 så dybt, at vi til sidst skimter det Guds billede i hvilket, det er skabt. For i et enkelt blik at lade dem vide: du findes.

Det gør man nemlig i det hus, vi fejrer i dag. Her findes man. Det oplever man gennem dem, der arbejder der, for ikke at glemme alle de mange hundrede frivillige, der har været igennem tiden. Et ikonisk arbejde, har I udført på hver
70 jeres måde. Efter hver jeres evne. Et ikonisk arbejde, der i KFUMs ånd har ladet de største forskelligheder kigge ind for samtidig selv at blive set. For som nævnt i begyndelsen kan de være stemplet som snart det ene, snart det andet. Men så snart man går ind ad døren, Nyelandsvej 66 så er man et menneske, skabt i Guds billede. En næste. Og med det noget værd. Og jeg kom til at tænke på Gene
75 Kelly. På hans syng med mig:

I'm singin' in the rain, just singin' in the rain
What a glorious feelin', I'm happy again

80 Hvorfor? Hvorfor Happy again? Fordi vi har en paraply, når det regner. Vi har Paraplyen.

Vi har et sted, vi kan gå ind til et stort fællesskab og med det ud af anonymitet.

85 Så må Paraplyen blive ved med at stå som bolværk mod fordomme og det at blive set som statistik.

Må det stå godt og solidt på evangeliets grund, rundet af Ham, der er dets
90 levende sten – dets magt og afmagt, så mennesker også om 30 år kan synge i regnen.

Fordi vi har en paraply. Vi har Café Paraplyen.

95 Doo doo doo...

Må Gud velsigne og bevare Café Paraplyen.

I Jesu navn AMEN

100

Himmelske Fader

Tak for de pletter på jorden, hvor livet er fredet.

105

Tak for de steder, hvor vi kan komme og blive set som dem, vi er og ikke skal
leve op til hvad andre måtte forvente at vi var

Tak for, at der midt i byens regndråber er en Paraply.

110

Ja, Far i Himlen, må Café Paraplyens 30 år kun være begyndelsen.

Må det også, når vi ikke længere er her stadig findes som et land af himmel og
jord

115

Hvor kærlighed bor.

AMEN

120

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

125

Tags

Jubilæumstale, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/martin-elvstrom-vieths-tale-ved-cafe-paraplyens-30-ars-jubilaum>

130

135

140